

Об'єкт порівняння	«Стара драма»	«Нова драма»
Трагедія	Життя персонажа	Життя особистості в суспільстві
Предмет зображення	Людина в незвичайних ситуаціях	Людина у власноруч створеній ситуації
Центр уваги	Зовнішнє зіткнення окремих особистостей	Внутрішні, глибинні протиріччя самої дійсності, зіткнення ідей
Драматичний конфлікт	Вадий чесноти людини	Ідеали людини
Жанр	Трагедія, комедія, драма	Синтетичний — трагікомедія («драма ідей»)
Головний герой	Узагальнений тип людини	Людина середнього класу, неординарна особистість
Решта героїв	Головні та другорядні, позитивні та негативні	Усі важливі, характери неоднозначні
Автор	Відтворює дійсність, повчає, робить висновок	Відтворює духовні пошуки. Не дає однозначних відповідей
Читач, глядач	Спостерігає, отримує враження	Переживає разом із героями, дискутує з ними та про них
Кінець(фінал) твору	Завершений розв'язкою	Відкритий, незавершений, спонукає до суперечок, роздумів

«Стара» драма	«Нова» драма
Зображує трагедію в житті певної людини	Зображує трагедію особистості у суспільстві
Актори наслідують реальне життя, достовірно відтворюють дійсність	Актори відтворюють загальну атмосферу, розкривають внутрішні суперечності особистості, її духовні шукання
Головний рушій у розвитку сюжету — зовнішня інтрига, дії, учинки дійових осіб	Головний рушій у розвитку сюжету — психологічні колізії, зіткнення ідей, моральних поглядів і позицій дійових осіб
Відтворює дійсність, моралізує, пропонує конкретний висновок	Відтворює духовні пошуки, спонукає до осмислення проблем, пропонує своєрідну метафору життя особистості (особливо внутрішнього) та світу, має умовний, узагальнювальний або символістський смисл
Глядач спостерігає за дією та переживає за дійових осіб	Глядач переживає й мислить разом із дійовими особами
Герої поділяються на позитивних і негативних, головних і другорядних	Усі герої однаково важливі, позбавлені однозначних характеристик, кожен по-своєму потрібний для розуміння ідеї твору
Властиві пафос дії, активна боротьба	Властиві пафос роздумів, дискусії, пошуку істини
Використовуються традиційні засоби естетики, здобутки реалізму й натуралізму	Оновлюються традиційні засоби естетики, використовуються, крім реалізму, засоби символізму, неоромантизму, імпресіонізму, експресіонізму, сюрреалізму
Розробляються традиційні жанри (комедія, трагедія, драма)	Розробляються нові жанри: «драма ідей», «драма-дискусія», «символістська драма»

представники «нової драматургії» — а це Г. Ібсен, Б. Шоу, А. Чехов, М. Метерлінк, Ю. А. Стріндберг, Г. Гауптман, Е. Золя, В. Винниченко

представники «старої драматургії»Есхіл, Шекспір, Моль'єр